

SMLOUVA MEZI
JAPONSKEM A ČESKOU REPUBLIKOU
O SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ

Japonsko a Česká republika,
dále jen „smluvní státy“,
vedeny přáním upravit mezi sebou vztahy v oblasti
sociálního zabezpečení,
se dohodly takto:

Část I
Všeobecná ustanovení

Článek 1
Definice

1. Pro účely této smlouvy:
 - (a) „státní občan“ znamená,
ve vztahu k Japonsku,
japonského státního občana ve smyslu zákona
o státním občanství Japonska,

ve vztahu k České republice,
osobu se státním občanstvím České republiky;
 - (b) „právní předpisy“ znamená
zákony a předpisy smluvního státu týkající se
systémů uvedených v článku 2;
 - (c) „příslušný úřad“ znamená
ministerstvo nebo jiný vládní orgán smluvního
státu, do jehož kompetence spadají systémy tohoto
smluvního státu uvedené v článku 2;

- (d) „příslušná instituce“ znamená instituci pojištění smluvního státu, nebo jejich sdružení, zodpovědnou za realizaci systémů tohoto smluvního státu uvedených v článku 2;
- (e) „doba pojištění“ znamená dobu placení příspěvků podle právních předpisů smluvního státu a veškerou další dobu, která se podle těchto právních předpisů bere v úvahu pro stanovení nároku na dávky;
- (f) „dávka“ znamená důchod nebo jakoukoli jinou dávku podle právních předpisů smluvního státu.

2. Pro účely této smlouvy má jakýkoli jiný výraz nedefinovaný v této smlouvě význam, který mu náleží podle příslušných právních předpisů každého smluvního státu.

Článek 2 Věcný rozsah

1. Ve vztahu k České republice se tato smlouva vztahuje na systémy upravené následujícími zákony:

- (a) Zákon o důchodovém pojištění a zákony související;
- (b) (i) Zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a předpisy související a
- (ii) Zákon o veřejném zdravotním pojištění a předpisy související;

avšak pro účely této smlouvy se články 5, 13 až 19, 23, 25, 28 (vyjma odstavce 4), 29 a odstavec 2 článku 31 použijí pouze na systémy upravené zákony pod písmenem (a).

2. Ve vztahu k Japonsku se tato smlouva použije

- (a) na následující japonské důchodové systémy:
- (i) Národní důchod (kromě Národního penzijního fondu);

- (ii) Důchodové pojištění zaměstnanců (kromě Zaměstnaneckého penzijního fondu);
- (iii) Vzájemný podpůrný důchod pro státní veřejné úředníky;
- (iv) Vzájemný podpůrný důchod pro místní veřejné úředníky a personál s obdobným statutem (kromě důchodového systému pro členy místních sborů) a
- (v) Vzájemný podpůrný důchod pro personál soukromých škol

(japonské důchodové systémy uvedené pod písmeny (ii) až (v) jsou dále uváděny jako „japonské důchodové systémy pro zaměstnance“);

avšak pro účely této smlouvy Národní důchod nezahrnuje sociální důchod ve stáří ani žádné jiné důchody, jejichž poskytování je dočasného nebo doplňkového charakteru pro účely sociální pomoci, a které jsou vypláceny zcela nebo převážně ze zdrojů státního rozpočtu; a

- (b) na japonské systémy zdravotního pojištění prováděné podle následujících zákonů:
 - (i) Zákon o zdravotním pojištění (zákon č. 70, 1922);
 - (ii) Zákon o zdravotním pojištění námořníků (včetně ustanovení o pojištění zaměstnanosti a o pojištění pracovníků pro náhrady při úrazech (zákon č. 73, 1939);
 - (iii) Zákon o národním zdravotním pojištění (zákon č. 192, 1958);
 - (iv) Zákon o vzájemném podpůrném sdružení pro státní veřejné úředníky (zákon č. 128, 1958);
 - (v) Zákon o vzájemném podpůrném sdružení pro místní veřejné úředníky a personál s obdobným statutem (zákon č. 152, 1962);
 - (vi) Zákon o vzájemné podpoře pro personál soukromých škol (zákon č. 245, 1953) a
 - (vii) Zákon o zajištění poskytování zdravotní péče starším občanům (zákon č. 80, 1982);

avšak pro účely této smlouvy se články 5, 13 až 19, 23, 25, 28 (vyjma odstavce 4), 29 a odstavec 2 článku 31 použijí pouze na japonské důchodové systémy uvedené pod písmenem (a).

3. Zákony a předpisy uvedené v předchozích odstavcích zahrnují také jejich změny, pokud nemění rozsah systémů upravovaných nebo realizovaných zákony a předpisy před jejich změnami.

Článek 3 Osobní rozsah

Tato smlouva se vztahuje na osobu, která podléhá nebo podléhala právním předpisům smluvního státu, a na jiné osoby, které odvozují práva od takové osoby.

Článek 4 Rovnost nakládání

Nestanoví-li tato smlouva jinak, budou osoby uvedené v článku 3, které bydlí na území smluvního státu, postaveny při používání právních předpisů tohoto smluvního státu naroveň jeho vlastním státním občanům.

Článek 5 Výplata dávek do ciziny

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, jakékoli ustanovení právních předpisů smluvního státu, které omezuje nárok na dávky nebo jejich výplatu pouze z toho důvodu, že daná osoba bydlí mimo území tohoto smluvního státu, se nepoužije u osob, které bydlí na území druhého smluvního státu.

2. Dávky podle právních předpisů smluvního státu budou vypláceny státním občanům druhého smluvního státu bydlícím na území třetího státu za stejných podmínek jako státním občanům prvního smluvního státu, kteří bydlí na území takového třetího státu.

Část II
Ustanovení o aplikovatelných právních předpisech

Článek 6
Obecná ustanovení

Nestanoví-li tato smlouva jinak, osoba zaměstnaná nebo samostatně výdělečně činná na území smluvního státu bude podléhat, pokud jde o toto zaměstnání nebo samostatnou výdělečnou činnost, pouze právním předpisům tohoto smluvního státu.

Článek 7
Zvláštní ustanovení

1. Je-li zaměstnanec, který podléhá právním předpisům smluvního státu a je zaměstnán na území tohoto smluvního státu zaměstnavatelem se sídlem na tomto území, vyslán tímto zaměstnavatelem z tohoto území na území druhého smluvního státu, aby tam pro něho vykonával práci, bude tento zaměstnanec podléhat pouze právním předpisům prvního smluvního státu tak, jako by tento zaměstnanec pracoval na území prvního smluvního státu, za předpokladu, že očekávaná doba takového vyslání nepřesahuje pět let.

2. Pokud vyslání uvedené v odstavci 1 tohoto článku trvá déle než pět let, příslušné úřady obou smluvních států, nebo jimi pověřené příslušné instituce, se mohou dohodnout, že zaměstnanec bude i nadále podléhat pouze právním předpisům prvního smluvního státu.

3. Odstavec 1 tohoto článku se použije i v případě, že zaměstnanec, který byl vyslán zaměstnavatelem z území smluvního státu na území třetího státu, je následně vyslán tímto zaměstnavatelem z území tohoto třetího státu na území druhého smluvního státu.

4. Jestliže osoba podléhající právním předpisům smluvního státu a obvykle pracující na území tohoto smluvního státu jako osoba samostatně výdělečně činná, dočasně pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná pouze na území druhého smluvního státu, bude tato osoba podléhat pouze právním předpisům prvního smluvního státu tak, jako by tato osoba pracovala na území prvního smluvního státu, za předpokladu, že očekávaná doba takové samostatné výdělečné činnosti nepřesahuje pět let.

5. Pokud samostatná výdělečná činnost na území druhého smluvního státu uvedená v odstavci 4 tohoto článku trvá déle než pět let, příslušné úřady obou smluvních států, nebo jimi pověřené příslušné instituce, se mohou dohodnout, že osoba samostatně výdělečně činná bude i nadále podléhat pouze právním předpisům prvního smluvního státu.

6. Odstavce 1 a 4 tohoto článku se nevztahují na osobu, která je zaměstnána na území Japonska zaměstnavatelem se sídlem na tomto území, nebo která obvykle pracuje na území Japonska jako osoba samostatně výdělečně činná, pokud taková osoba nepodléhá právním předpisům Japonska týkajícím se japonských důchodových systémů uvedených v článku 2 odstavec 2 písmena (a) (i) až (v).

Článek 8

Osoby pracující na palubě námořní lodi

Osoba, která pracuje na palubě námořní lodi plující pod vlajkou smluvního státu bude podléhat pouze:

- (a) v případech, kdy je osoba zaměstnanec, právním předpisům smluvního státu, na jehož území sídlí zaměstnavatel;
- (b) v případech, kdy je osoba samostatně výdělečně činná, právním předpisům smluvního státu, na jehož území tato osoba bydlí.

Článek 9

Členové diplomatických misí, členové konzulárních úřadů a státní úředníci

1. Touto smlouvou nejsou dotčena ustanovení Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961 ani Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.

2. S výhradou odstavce 1 tohoto článku, je-li státní úředník smluvního státu, nebo osoba podle právních předpisů tohoto smluvního státu za takovou považovaná, vyslána pracovat na území druhého smluvního státu, bude tato osoba podléhat právním předpisům prvního smluvního státu tak, jako by pracovala na území prvního smluvního státu.

Článek 10
Výjimky z článků 6 až 9

Na společnou žádost zaměstnance a zaměstnavatele nebo na žádost osoby samostatně výdělečně činné se mohou příslušné úřady obou smluvních států, nebo jimi pověřené příslušné instituce, dohodnout na udělení výjimky z ustanovení článků 6 až 9 v zájmu určitých osob nebo skupin osob za předpokladu, že takové osoby nebo skupiny osob budou podléhat právním předpisům některého ze smluvních států.

Článek 11
Doprovázející manžel a děti

1. Pokud jde o doprovázejícího manžela nebo děti osoby pracující na území Japonska, která podle článku 7, článku 9 odstavec 2 nebo článku 10 podléhá právním předpisům České republiky:

- (a) V případech, kdy doprovázející manžel nebo děti jsou osobami jiného než japonského státního občanství, právní předpisy Japonska týkající se japonských důchodových systémů uvedených v článku 2 odstavec 2 písmeno (a) se na ně neuplatní. Pokud však doprovázející manžel nebo děti o to požádají, předchozí se nepoužije;
- (b) V případech, kdy doprovázející manžel nebo děti jsou japonskými státními občany, vynětí z právních předpisů Japonska týkajících se japonských důchodových systémů uvedených v článku 2 odstavec 2 písmeno (a) bude určeno v souladu s japonskými právními předpisy.

2. Pokud jde o doprovázejícího manžela nebo děti osoby podléhající podle článku 6 právním předpisům České republiky, kteří bydlí na území České republiky, vztahují se na ně také právní předpisy České republiky o systému zdravotního pojištění uvedené v článku 2 odstavec 1 písmeno (b).

Článek 12
Povinné pojištění

Články 6 až 8, článek 9 odstavec 2 a článek 11 se týkají pouze povinného pojištění podle právních předpisů smluvního státu.

Část III
Ustanovení o dávkách

Oddíl 1
Společná ustanovení

Článek 13
Sčítání

Nezískala-li osoba dostatečnou dobu pojištění pro splnění podmínek nároku na dávky podle právních předpisů smluvního státu, příslušná instituce tohoto smluvního státu vezme pro stanovení nároku na tyto dávky v úvahu doby pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu v rozsahu, v jakém se nepřekrývají s dobami pojištění získanými podle právních předpisů prvního smluvního státu.

Oddíl 2
Ustanovení týkající se České republiky

Článek 14
Doby podle právních předpisů třetího státu a doby kratší dvanácti měsíců

1. Příslušná instituce České republiky vezme pro stanovení nároku na dávky podle právních předpisů České republiky v úvahu doby pojištění získané podle právních předpisů třetího státu, s nímž je Česká republika vázána dokumentem o sociálním zabezpečení obsahujícím ustanovení o sčítání dob pojištění.

2. Nedošahují-li doby pojištění získané podle právních předpisů České republiky dvanácti měsíců a nevznikne-li na jejich základě nárok na dávky, příslušná instituce České republiky nepoužije článek 13 a dávky nepřizná.

Článek 15
Výpočet dávek

1. Jsou-li podle právních předpisů České republiky splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlédnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů Japonska, vypočte příslušná instituce České republiky dávky:

- (a) výlučně na základě dob pojištění získaných podle právních předpisů České republiky a rovněž,

- (b) podle pravidel stanovených v odstavci 2 tohoto článku s výjimkou případu, kdy výsledek takového výpočtu by byl stejný nebo nižší, než výsledek výpočtu podle písmene (a).

Oprávněná osoba bude mít nárok na vyšší z dávek vypočtených podle písmen (a) a (b).

2. Pokud nárok na dávku podle právních předpisů České republiky může vzniknout pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů Japonska a třetího státu ve smyslu článku 14 odstavce 1, pak příslušná instituce České republiky:

- (a) vypočte nejprve teoretickou výši dávky, která by náležela v případě, že by všechny doby pojištění byly získány podle právních předpisů České republiky a
- (b) poté, na základě teoretické výše vypočtené podle písmene (a), stanoví skutečnou výši dávky podle poměru délky dob pojištění získaných podle právních předpisů České republiky k celkové době pojištění uvedené pod písmenem (a).

Příslušná instituce České republiky vezme při aplikaci ustanovení písmene (a) za základ pro výpočet dávky v úvahu pouze příjmy dosažené v dobách pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí. Tyto příjmy, s indexací podle právních předpisů České republiky, budou považovány za dosažené i v dobách pojištění získaných podle právních předpisů Japonska a třetího státu, k nimž přihlíží při stanovení teoretické výše dávky.

Článek 16 Zvláštní ustanovení

- 1. (a) Skutečnosti mající vliv na nárok, krácení, pozastavení či výši dávky, které nastaly na území Japonska, budou posuzovány tak, jako by k nim došlo na území České republiky.
- (b) Příslušný úřad České republiky může, v zájmu skupin oprávněných osob, omezit použití ustanovení písmene (a).

2. Podmínkou nároku na plný invalidní důchod osob, které pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý před dosažením 18 let věku nebyly účastny důchodového pojištění po potřebnou dobu, je trvalý pobyt osoby na území České republiky.

Oddíl 3
Ustanovení týkající se Japonska

Článek 17
Zvláštní ustanovení o sčítání

1. Doba pojištění uvedená v článku 1 odstavec 1 písmeno (e) nezahrnuje dobu, která se bere v úvahu pro účely stanovení nároku na dávky podle právních předpisů Japonska na základě jiných smluv o sociálním zabezpečení srovnatelných s touto smlouvou.

2. Článek 13 se nepoužije na doplňkový důchod pro určitá zaměstnání na základě vzájemných podpůrných důchodů a na jednorázové platby odpovídající vrácení příspěvků.

3. Při aplikaci článku 13 se doby pojištění získané podle právních předpisů České republiky vezmou v úvahu jako doby pojištění podle japonských důchodových systémů pro zaměstnance a jako odpovídající doby pojištění podle Národního důchodu.

4. Článek 4 nemá vliv na ustanovení o doplňkových dobách podle právních předpisů Japonska pro japonské státní občany bydlící mimo území Japonska.

Článek 18
Zvláštní ustanovení o invalidních dávkách a dávkách pozůstalých

1. S výhradou odstavce 2 písmeno (a) tohoto článku tam, kde právní předpisy Japonska vyžadují pro nárok na invalidní dávky nebo na dávky pozůstalých (vyjma jednorázových plateb odpovídajících vrácení příspěvků), aby datum prvé lékařské prohlídky nebo úmrtí spadalo do určité doby pojištění, považuje se pro stanovení nároku na takové dávky tato podmínka za splněnou, jestliže takové datum spadá do dob pojištění získaných podle právních předpisů České republiky.

2. (a) Pokud nárok na invalidní dávky nebo na dávky pozůstalých (vyjma jednorázových dávek odpovídajících vrácení příspěvků) na základě Národního důchodu se stanoví bez použití odstavce 1 tohoto článku, nepoužije se tento odstavec pro stanovení nároku na invalidní dávky nebo na dávky pozůstalých (vyjma jednorázových plateb odpovídajících vrácení příspěvků) na základě stejného pojistného případu podle japonských důchodových systémů pro zaměstnance.
- (b) Pokud jde o osobu, která získala doby pojištění podle dvou či více japonských důchodových systémů pro zaměstnance, považuje se při aplikaci odstavce 1 tohoto článku podmínka uvedená v tomto odstavci za splněnou pro jeden z těchto důchodových systémů v souladu s právními předpisy Japonska.

3. Článek 5 odstavec 1 nemá vliv na ustanovení právních předpisů Japonska, které pro získání nároku na základní invalidní důchod nebo na základní důchod pozůstalých požadují, aby osoba ve věku 60 nebo více let, avšak mladší 65 let k datu první lékařské prohlídky nebo úmrtí bydlela na území Japonska.

Článek 19 Výpočet dávek

1. Pokud se nárok na japonskou dávku stanoví s použitím článku 13 nebo článku 18 odstavec 1, příslušná instituce Japonska vypočte výši této dávky, s výhradou odstavců 2 až 5 tohoto článku, podle právních předpisů Japonska.

2. Pokud jde o základní invalidní důchod a další dávky, jejichž výše je stanovena pevnou částkou bez ohledu na dobu pojištění, jsou-li podmínky pro získání takových dávek splněny s použitím článku 13 nebo článku 18 odstavec 1, vypočte se částka určená k výplatě podle poměru součtu příspěvkových dob a dob osvobozených od pojistného v rámci důchodového systému, z nichž budou tyto dávky vypláceny, k součtu těchto příspěvkových dob, dob osvobozených od pojistného a dob pojištění získaných podle právních předpisů České republiky.

3. Pokud jde o invalidní dávky nebo dávky pozůstalých podle japonských důchodových systémů pro zaměstnance, kdy výše těchto dávek určených k výplatě se vypočítává na základě předepsaných dob stanovených právními předpisy Japonska, jsou-li doby pojištění podle těchto systémů kratší než předepsané doby a podmínky pro získání takových dávek jsou splněny s použitím článku 13 nebo článku 18 odstavce 1, vypočte se částka určená k výplatě podle poměru dob pojištění v japonských důchodových systémech pro zaměstnance k součtu těchto dob pojištění s dobami pojištění získanými podle právních předpisů České republiky. Jestliže však součet těchto dob pojištění přesahuje předepsanou dobu, považuje se součet těchto dob pojištění za rovnající se předepsané době.

4. Pokud jde o výpočet výše dávek podle japonských důchodových systémů pro zaměstnance v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku, jestliže osoba s nárokem na dávky získala doby pojištění podle dvou či více takových důchodových systémů, příspěvkové doby v rámci důchodového systému uvedeného v odstavci 2 tohoto článku, z něhož bude tato dávka vyplácena, nebo doby pojištění podle japonských důchodových systémů pro zaměstnance uvedených v odstavci 3 tohoto článku, budou představovat součet dob pojištění podle všech těchto důchodových systémů. Jestliže však součet těchto dob pojištění se rovná nebo přesahuje předepsanou dobu stanovenou ve smyslu odstavce 3 tohoto článku právními předpisy Japonska, způsob výpočtu stanovený v odstavci 3 tohoto článku a v tomto odstavci se nepoužije.

5. Pokud jde o doplňkový důchod manželů, který je zahrnut ve starobním zaměstnaneckém důchodu, a veškeré další dávky, které mohou být poskytovány v pevné částce v případech, kdy doby pojištění podle japonských důchodových systémů pro zaměstnance se rovná nebo přesahuje předepsanou dobu stanovenou právními předpisy Japonska, jestliže podmínky pro získání takových dávek jsou splněny s použitím článku 13, vypočte se částka určená k výplatě podle poměru těchto dob pojištění podle japonských důchodových systémů pro zaměstnance, z něhož budou takové dávky vypláceny, k této předepsané době.

Část IV
Různá ustanovení

Článek 20
Administrativní spolupráce

1. Příslušné úřady obou smluvních států:
 - (a) dohodnou správní ujednání potřebná pro provádění této smlouvy;
 - (b) určí styčná místa pro provádění této smlouvy a
 - (c) navzájem a co nejdříve si sdělí veškeré informace o změnách svých příslušných právních předpisů, které mohou mít vliv na provádění této smlouvy.
2. Příslušné úřady a příslušné instituce obou smluvních států si v rámci jim náležejících pravomocí navzájem pomáhají při provádění této smlouvy. Tato pomoc je bezplatná.
3. Vzájemné uznávání dokladů bude dohodnuto mezi příslušnými institucemi obou smluvních států.

Článek 21
Platby nebo poplatky a ověřování

1. Pokud právní předpisy, jiné zákony a předpisy smluvního státu obsahují ustanovení o osvobození nebo snížení správních nebo konzulárních poplatků pro dokumenty, které se předkládají podle právních předpisů tohoto smluvního státu, platí tato ustanovení také pro dokumenty, které se předkládají při provádění této smlouvy a právních předpisů druhého smluvního státu.
2. Dokumenty předkládané pro účely této smlouvy a právních předpisů smluvního státu jsou vyňaty z požadavků na legalizaci nebo jiných podobných formalit diplomatickými nebo konzulárními úřady.

Článek 22
Komunikace a používání jazyků

1. Příslušné úřady, příslušné instituce a styčná místa smluvních států mohou vzájemně a s jakoukoli dotčenou osobou komunikovat přímo bez ohledu na to, kde tato osoba bydlí, kdykoli je to nezbytné pro provádění této smlouvy. Komunikace může být vedena v příslušných jazycích smluvních států nebo v jazyce anglickém.

2. Příslušné úřady a příslušné instituce smluvního státu nesmějí při provádění této smlouvy odmítnout žádosti nebo jiné dokumenty z důvodu, že jsou sepsány v jazyce druhého smluvního státu nebo v jazyce anglickém.

Článek 23 Předkládání dokumentů

1. Předloží-li se písemná žádost o dávky, opravný prostředek nebo jakékoli jiné prohlášení podle právních předpisů smluvního státu příslušnému úřadu nebo příslušné instituci druhého smluvního státu, jenž je podle právních předpisů tohoto druhého smluvního státu kompetentní pro přijímání obdobných žádostí, opravných prostředků nebo prohlášení, bude se taková žádost o dávky, opravný prostředek nebo prohlášení považovat za podané ve lhůtě u příslušného úřadu nebo příslušné instituce prvního smluvního státu.

2. Příslušný úřad nebo příslušná instituce smluvního státu, kterým byla předložena žádost o dávky, opravný prostředek nebo jakékoli jiné prohlášení, je postoupí bez prodlení příslušnému úřadu nebo příslušné instituci druhého smluvního státu.

Článek 24 Důvěrnost informací

1. Příslušné úřady nebo příslušné instituce smluvního státu zasílají, v souladu s jeho zákony a předpisy, příslušným úřadům nebo příslušným institucím druhého smluvního státu informace o jednotlivci získané podle právních předpisů prvního smluvního státu v míře, nakolik jsou tyto informace nezbytné pro provádění této smlouvy.

2. Nestanoví-li zákony a předpisy smluvního státu jinak, informace o jednotlivci, které jsou předávány v souladu s touto smlouvou, se používají výhradně pro účely provádění této smlouvy a jsou spravovány podle zákonů a předpisů tohoto smluvního státu o ochraně důvěrnosti osobních údajů.

Článek 25 Výplata dávek

Výplata dávek podle této smlouvy poživatelům, kteří bydlí na území druhého smluvního státu, se provádí přímo ve volně směnitelných měnách.

Článek 26
Řešení sporů

Veškeré spory týkající se výkladu nebo provádění této smlouvy se řeší jednáním mezi úřady smluvních států k tomu příslušnými.

Článek 27
Názvy

Názvy částí, oddílů a článků této smlouvy jsou uvedeny pouze pro potřeby odkazů a nemají vliv na výklad této smlouvy.

Část V
Ustanovení přechodná a závěrečná

Článek 28
Skutečnosti před vstupem smlouvy v platnost

1. Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za jakoukoli dobu před jejím vstupem v platnost.
2. Při provádění této smlouvy se přihlíží ke skutečnostem, které nastaly před jejím vstupem v platnost.
3. Při stanovení nároků na dávky podle této smlouvy se přihlédne také k dobám pojištění, které byly získány před jejím vstupem v platnost.
4. Při aplikaci článku 7 odstavec 1 a 4 v případě osob, které pracovaly na území smluvního státu přede dnem vstupu této smlouvy v platnost, se má za to, že doba vyslání nebo samostatné výdělečné činnosti uvedená v článku 7 odstavec 1 a 4 započala dnem vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 29
Rozhodnutí před vstupem smlouvy v platnost a přepočty

1. Rozhodnutí učiněná před vstupem této smlouvy v platnost neovlivňují žádné nároky stanovené na základě této smlouvy.
2. Částka dávek, která byla vypočtena před vstupem této smlouvy v platnost, může být na žádost přepočtena. Tento přepočet nepovede ke snížení částky dávek, jež mají být vyplaceny.

Článek 30
Vstup v platnost

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž si smluvní státy vymění ratifikační listiny.

Článek 31
Doba platnosti a ukončení platnosti

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý smluvní stát může druhému smluvnímu státu diplomatickou cestou doručit písemné oznámení o výpovědi této smlouvy. V takovém případě zůstane smlouva v platnosti do posledního dne dvanáctého měsíce následujícího po měsíci, v němž druhý smluvní stát oznámení o výpovědi obdržel.

2. Bude-li tato smlouva podle odstavce 1 tohoto článku vypovězena, práva nabytá podle této smlouvy týkající se nároku na dávky a na jejich výplatu zůstanou zachována.

Na důkaz čehož níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 21. února, 2008 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce japonském, českém a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě jakýchkoli rozdílností ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Japonsko:
熊澤英昭

Za Českou republiku:
Petr Necas